

Praha 3. května 2021

Č. j.: MZDR 18530/2021-2/PRO

MZDRX01FTZ48

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zdravotnictví, jako nadřízený správní orgán podle ustanovení 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), ve spojení s § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“), rozhodlo v právní věci [REDACTED]

[REDACTED] (dále také jako „žadatelka“), o odvolání podaném dle § 16 zákona č. 106/1999 Sb. dne 17. března 2021 **proti rozhodnutí Státního zdravotního ústavu, IČO: 750 10 330**, se sídlem Šrobárova 48, 100 42 Praha 10 (dále také jen „povinný subjekt“ nebo „Ústav“) ze dne 11. března 2021, č. j.: SZU/01512/2021 (dále také jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla odmítnuta žádost žadatelky ze dne 26. února 2021 o informace **takto**:

Napadené rozhodnutí se podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu ruší a věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání.

Odůvodnění:

Dne 26. února 2021 podala žadatelka k Ústavu žádost, kterou v souladu informačním zákonem žádala o následující informace:

„Ke každé ze 130 laboratoří, provádějících laboratorní vyšetřování původce COVID-19, prosím uveďte celý název používané diagnostické soupravy PCR, včetně názvu výrobce této diagnostické soupravy.“

Povinný subjekt napadeným rozhodnutím žádost odmítl s odůvodněním, že požadovanou informací nedisponuje a zároveň, že povinný subjekt není oprávněn k poskytování informací o třetí osobě ani o majetku třetích osob.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žadatelka včasné odvolání, ve kterém namítá, že z dřívější komunikace vyplývá, že požadovanou informací disponuje.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospělo Ministerstvo zdravotnictví k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Dle § 15 odst. 1 informačního zákona platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu: Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání.

Předně je třeba uvést, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakého důvodu byla žádost odmítnuta. Výrok se odkazuje pouze na § 15 odst. 1 informačního zákona a v odůvodnění povinný subjekt uvádí, že požadovanými informacemi nedisponuje (což by samo o sobě mohlo naznačovat judikaturou správních soudů aprobovaný tzv. faktický důvod odmítnutí žádosti o informace), ale zároveň dále uvádí, že informace o používané diagnostické soupravě předkládá laboratoř Státnímu zdravotnímu ústavu ke kontrole, ale samotné diagnostické soupravy jsou v držení a vlastnictví laboratoře a že Státní zdravotní ústav není oprávněn k poskytování informací o třetí osobě ani o majetku třetích osob. Odůvodnění je tak vnitřně rozporné, neboť z něj není zřejmé, zda povinný subjekt informacemi nedisponuje, nebo disponuje, ale existuje zákonný důvod (není však uvedeno jaký) pro jejich neposkytnutí. V této části je tak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Co se týče tvrzení, že Ústav požadovanými informacemi nedisponuje, uvádí odvolací orgán, že z dokumentu ze dne 29. srpna 2020 nazvaného „Povolení pro vyšetřování SARS-CoV-2“, který povinný subjekt zveřejnil na http://www.szu.cz/uploads/Epidemiologie/Coronavirus/Lab_vysetrovani/dopis_laboratore_ofic_v_29082020.pdf (dále jako „Výzva“) vyplývá, že Ústav vydává laboratořím povolení k provádění vyšetření na přítomnost SARS-CoV-2. Konec konců Ústav na svých stránkách pravidelně zveřejňuje seznam těchto laboratořích. Naposledy byl zveřejněn 12. dubna 2021 s údaji k 11. dubnu 2021 (viz http://www.szu.cz/uploads/Epidemiologie/Coronavirus/Lab_vysetrovani/Mitigace_laboratori_pro_vysetrovani_puvodce_COVID_01032021.pdf). Nicméně ve zprávě k podanému odvolání není povinný subjekt o moc srozumitelnější. Na straně jedné uvádí, že *diagnostické soupravy PCR předkládá laboratoř Státnímu zdravotnímu ústavu ke kontrole v místě laboratoře, jsou tedy v držení a vlastnictví laboratoře*, na straně druhé k podanému odvolání povinný subjekt sděluje, že *souhlasí s žadatelem v plném rozsahu odůvodnění v odvolání a vytvořil seznam diagnostických souprav za jednotlivé laboratoře, provádějící laboratorní vyšetřování původce*

COVID-19, který odešle žadateli v nejkratším možném termínu. Následným šetřením ministerstva bylo zjištěno, že Ústav skutečně zaslal žadatelce seznam používaných diagnostických souprav, které používají jednotlivé laboratoře, kterým bylo uděleno povolení k provádění vyšetření na přítomnost SARS-CoV-2. Ze zaslání poskytnutí informací písemností ze dne 19. dubna 2021 vyplývá, že byla uspokojena část žádosti žadatelky, tj. co do poskytnutí názvů používaných diagnostických souprav PCR u každé laboratoře, ale nebyl poskytnut seznam obsahující názvy výrobců té které diagnostické soupravy. Z tohoto důvodu nemohlo ministerstvo toliko napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit, ale nezbylo mu než pro zjištěnou nezákonnost (nepřezkoumatelnost odůvodnění napadeného rozhodnutí – porušení § 68 odst. 3 správního řádu) rozhodnutí povinného subjektu zrušit a věc vrátit k novému projednání. V dalším posouzení žádosti tak nebude muset Ústav nově poskytnout informace, které již poskytl, ale bude se muset vypořádat se zbytkem žádosti. V případě, že informacemi o výrobcích diagnostických sad Ústav disponuje, je oprávněn posoudit, zda je může poskytnout či nikoliv nebo zda mu jejich poskytnutím nevzniknou náklady (ať už spojené s nosičem informací nebo v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním). Nedisponuje-li povinný subjekt těmito informacemi a není ani povinen jimi disponovat, pak žádost v tomto rozsahu zčásti odmítne a svůj závěr řádně odůvodní. Jak už bylo naznačeno výše, judikatura uznává jako důvod odmítnutí také tzv. faktické důvody čili situaci, kdy povinný subjekt informací objektivně nedisponuje a není povinen jí disponovat. I v takovém případě by však měl povinný subjekt v odůvodnění uvést, na základě čeho, případně oslovením kterého útvaru, prohledáním jaké dokumentace či jakého archivu atd. dospěl povinný subjekt k tomuto závěru.

Z uvedených důvodů ministerstvo rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Mgr. Jan Bačina v. r.
ředitel odboru právního

